

بر محصلین و بویژه دختران چه می‌رود؟

با آغاز سال تحصیلی جدید و باز شدن مدارس، دور دیگری از مشکلات محصلین و خانواده های کارگر و زحمتکش و بطور کلی تهیدستان جامعه برجسته می‌شود. کمبود کلاس درس و معلم، سیستم غلط آموزشی و سایر مشکلاتی که در طی ۲۳ سال عمر جمهوری اسلامی، نه تنها تخفیف پیدا نکرده، بلکه هر سال به محدودیت‌ها و نارسایی‌های آموزشی افزوده گردیده است و بسیاری از محصلین را بعزت تنگدستی خانواده‌هایشان مجبور به ترک تحصیل کرده و آنها را وا داشته که به جای درس و تحصیل، به کار برای کمک به تامین معیشت خانواده‌هایشان بپردازند!

رژیم با توجیه مشارکت مردم در بعهد گرفتن هزینه تحصیلی فرزندان‌شان هر روز از تعهد خود به این مسئله کاسته و در مقابل، چندین برابر کل بودجه آموزش و پرورش را به تامین نیروهای مسلح، به تبلیغات اسلامی و به خرج تامین نیروهای سرکوبگرش اختصاص داده است.

یکی جنبه‌های کریه این نابسامانی در آموزش و پرورش ایران، تبعیض جنسی، افزون بر همه مشکلات موجود در مدارس است. در نظام آموزشی جمهوری اسلامی دانش آموزان بر اساس جنسیت نیز طبقه بندی می‌شوند. متون و کتب آموزشی مملو از آموزشهای مردسالارانه مذهبی است. آپارتاید جنسی حاکم بر جامعه ایران سایه شومش را بر سیستم آموزشی ایران گسترده است. «زن خوب»، «زن مومن»، «مادر خوب»، «زن فرمانبر شوهر»، «زن با حجاب» و «زن خانه‌دار» همه و همه این مفاهیم تقدیس و به مغز محصلین دختر چپانده می‌شوند و در کنار اینها مرد، صاحب و مالک زن که کار برون از خانه را برای تامین معاش خانواده بعهد دارد، فرض گرفته می‌شود.

نتیجه این تبعیض که از مدرسه شروع می‌شود در آینده و اشتغال زنان به این گونه بازتاب می‌یابد که به براساس گزارش خبرگزاری ایسنا «در ایران تنها ۱۲ درصد از مشاغل در اختیار زنان است» و بر پایه گزارش روزنامه آفتاب یزد اشتغال زنان به این اینگونه است که: «۷۱/۶ درصد در آموزش و پرورش، ۱۷/۲ درصد در بخش درمانی و ۱۱ درصد در سایر بخش‌های دولتی شاغل هستند».

علیرغم همه این مسائل و تبعیضات و موقعیت‌های بسیار محدود برای اشتغال زنان، دختران هر روز بیشتر به سواد آموزی و ادامه تحصیل عالی تمایل نشان می‌دهند و این روی آوری نسبت به گذشته چند برابر شده است. تعداد کل دانش آموزان ایران از حدود ۸ میلیون در سال ۵۷ به در حدود ۱۹ میلیون نفر در سال ۷۸ رسیده است و شمار دانشجویان موسسات عالی از ۱۷۵ هزار نفر به ۱/۳ میلیون نفر افزایش یافته است. و از این آمارها سهم دختران از ۳۸ درصد در سال ۵۷ به ۴۷ درصد در سال گذشته رسیده است. امروز ۹۵ درصد دختران در سن ۶ سالگی به مدرسه و ۷۵ درصد دختران ۶ تا ۱۹ ساله در حال تحصیل هستند.

آمار فوق نشان می‌دهد که علیرغم همه سیاستهای تبعیض آمیز در سیستم آموزشی جمهوری اسلامی، روی آوری هر چه بیشتر دختران و زنان را به تحصیلات شاهد هستیم و این حداقل از یک جنبه نشان دهنده شکست سیاست خانه نشین کردن زنان و دختران در کنج خانه‌ها از طرف رژیم اسلامی است.

تامین امکانات ضروری برای برخورداری از آموزش و تحصیل و تامین هزینه و امکانات تحصیل برای همگان بدون هر گونه تبعیض و نابرابری، آزادی فعالیت فرهنگی و هنری در مدارس، آزادی تشکلات مستقل دانش آموزی و دانشجویی، حق مسلم هر کسی در جامعه است. تامین معلم به اندازه کافی و پرداخت حقوق مکفی به آنها که مجبور نباشد برای تامین معاش خود دو یا سه کاره باشند، حذف تمام دروس اجباری مذهبی و لغو جدایی مدارس دخترانه و پسران، باید شعار تمام دانش آموزان دختر و پسر باشد.

سال جدید تحصیلی را، به سال مبارزه برای تحمیل این مطالبات بر رژیم تبدیل کنیم.

روناک آشناگر

به نقل از جهان امروز شماره ۶۸

